

[Ebba Strange]

det ene sted til at gøre præcis det samme, som de gør et andet sted.

Derfor vil jeg bede om, at man, når man kommer med forslag om sådan nogle regler, så tager hensyn til de erfaringer, der er gjort ude omkring med dette samarbejde; for som sagt er det mit indtryk, at det har været godt flere af de steder, hvor jeg har oplevet det.

Jeg er glad for, at undervisnings- og forskningsministeren problematiserede ministerens kompetence til at oprette og nedlægge uddannelser.

Jeg mener for så vidt, at ministeren nok bør have den kompetence, men jeg er på den anden side også helt overbevist om, at ministeren i hvert fald kun bør benytte sin kompetence til at nedlægge uddannelser på baggrund af en meget grundig rådgivning, for der kan godt være nogle uddannelser i dette land, som vi måske fra lovgivningsmagts side synes er meget små og henvender sig til en meget begrænset deltagerkreds, men som det alligevel er godt at Danmark kan tilbyde. Så i det omfang, ministeren nu får eller ikke får bemyndigelsen, vil jeg bede ham om at bruge den med varsomhed. Kompetencespørgsmålet var et af de emner, jeg havde sat mærke ved i det oprindelige lovforslag.

Men ellers er vi positive over for forslaget og vil se på de ændringsforslag, der måtte komme fra undervisningsministeren, med interesse og positiv indstilling.

Kim Behnke (FP):

Som fredagsordfører skal det også for dette forslags vedkommende være min opgave at fremføre Fremskridtspartiets bemærkninger.

Det samarbejde, man nu lægger op til der skal være mellem de forskellige skoler, hilser vi absolut velkommen. Fremskridtspartiet fremsatte nemlig den 31. januar 1991 et beslutningsforslag – nr. B 23 hed det – som lige præcis gik ud på, at der skulle foregå et meget kraftigere samarbejde mellem de forskellige former for erhvervsskoler. Det, der jo typisk opleves rundt omkring, er, at man på tekniske skoler og AMU-centre har meget svært ved at udnytte ressourcerne, fordi de hører under to forskellige ministerier. Hvis der er lærerkræfter, som pga. sygdom eller af andre grunde har forfald, kunne man jo ofte bare gå over gaden og hente vikarkræfter, teknisk udstyr osv., som er

installeret for millioner og atter millioner af kroner rundt omkring, men som ikke udnyttes optimalt, fordi man ikke har tilstrækkelig sammenkøring. Det gik det beslutningsforslag ud på.

Hvilken skæbne fik det beslutningsforslag så? Ja, den største skavank, kunne vi forstå under førstebehandlingen dengang, forslaget led under, var, at det var Fremskridtspartiet, der havde haft den frækhed at fremsætte det. Så da forslaget kom til sidste behandling den 23. april 1991, var det også kun Fremskridtspartiet, der kunne stemme for det. Resten af Folketingets partier stemte imod.

Nu, hvor det er et forslag, der ikke er fremsat af Fremskridtspartiet, stiller sagen sig jo noget anderledes, kan vi forstå. Nu er det pludselig blevet noget, som alle kan gå på tallerstolen og støtte, idet alle finder det naturligt og selvfølgelig, at der skal ske en samordning på dette område.

Jeg kunne godt divertere med citater fra behandlingen af vores forslag, som helt tydeligt viser, at det, det handler om, var, at når det var Fremskridtspartiet, der havde fremsat forslaget, kunne man pr. rygmarvstradition ikke støtte det.

Men over til selve det foreliggende forslag. Efter vores mening er en af de ting, som den nye statsminister burde have gjort, at sammenlægge alt, hvad der er af uddannelser i dette land, i et Undervisningsministerium. Jeg ved godt, at man af hensyn til den nuværende undervisningsminister for har eksperimenteret med at lægge ting over i Kulturministeriet. Det har man nu heldigvis opgivet og fået det ført tilbage til, hvor det rettelig hørte hjemme, nemlig i Undervisningsministeriet, men de ting, der ligger i Arbejdsministeriet, burde også ligge i Undervisningsministeriet, så alt, hvad der vedrører undervisning i dette land, ligger ét sted, nemlig i Undervisningsministeriet. Hvis man så også privatiserede a-kasserne, kunne man jo helt slippe for at have et Arbejdsministerium, og det var nok ikke det værste, der kunne ske.

Men forslaget handler desværre ikke kun om at lave de rationelle sammenlægninger osv., som Fremskridtspartiet støtter sker, det har også nogle andre elementer, hvor der efter ministerens tale her i dag er sket forskellige ændringer, og dem er vi nødt til at se på på